

NEWS

Accesibilitatea nu este un bonus

27 iulie 2026, Tobias Engl

Există planuri de proiect în care accesibilitatea apare tocmai la coadă. Sub logo, sub paleta de culori, sub întrebarea dacă videoclipul de fundal chiar trebuie să ruleze în 4K. Un asterisc, un rând, un punct de care se ocupă cineva dacă mai rămâne timp. Așa se tratează un bonus. Ceva drăguț pe deasupra, opțional, de dragul impresiei bune.

De aproape un an, acest bonus este lege. *Barrierefreiheitsstärkungsgesetz*, legea germană pentru consolidarea accesibilității, se aplică din iunie 2025 și poartă un nume atât de greoi, încât aproape nimeni nu-l rostește fără piedici. Legea ia în serios ceea ce multă vreme a trecut drept simplu gest. Cine oferă publicului dispozitive sau servicii digitale trebuie să le construiască astfel încât să ajungă la toată lumea. Perceptibile prin mai mult de un simț. Lizibile și pentru ochi care nu mai sunt ce-au fost. Utilizabile de mâini care tremură.

Un bonus poate fi omis. Asta îi este întreaga natură. Aici se ascunde eroarea de judecată care scumpește proiectele ... ce planifici la urmă, planifici cel mai prost. Accesibilitatea înșurubată la final chiar așa și arată. Un buton de citire cu voce tare lipit într-un colț. Un contrast retușat până trece la limită. Bifa pusă, inima lipsă.

ScreenWay s-a lipsit de această ordine. La noi, accesibilitatea nu stă la coada planului, pentru că nu există niciun plan în care să aibă voie să lipsească. Un afișaj ScreenWay rostește ce arată. Își poartă textul în dimensiuni care se citesc și din celălalt capăt al încăperii. Oferă același conținut în mai multe limbi și prin mai multe simțuri, pentru că o imagine singură nu ajunge la toată lumea. N-a trebuit să adăugăm nimic ulterior; arhitectura a stat în picioare de la început.

Termenul este fixat, amenzile sunt reale și, undeva, cineva meșterește febril la bonusul său. O ușă care se deschide pentru toți nu este o ușă specială. Este o ușă care și-a înțeles rostul. Ecranele pot face la fel.